

Megjelen minden második napon

kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó

4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.Dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.Dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor

negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után 2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések termérték szerint egy négyszög centiméter után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek árkedvezmény.

A Bodrogköz jövője.

— márc. 31.

II.

A Bodrogköz közlekedése is újabban indult fejlődésnek, amint-hogy az árvédelem korábbi — elégtelen — állapotában alig fejlődhetett. A főközlekedési utak azonban csakis a terület északi részét érintik, úgy az egyetlen vasútja, valamint az ezzel párhuzamosan haladó ujhely—ungvári kútja, s így ez a két utvonalon a Bodrogköz délnyugati részét vagy épen nem, vagy alig szolgálja. Az összekötő uthalózat czigánd—szomotori, szerdahely—karos—lukai vonalai nem nyulnak be a terület mélyébe, nagy, termékeny határok, a tanyai gazdaságok egész tömege nélküli a közlekedési utakat. Innét a termény piacra hozatala temérdek veszéllyel, nagy költség és időpazarlással jár s azonkívül a gazdasági vonó erőt elvonja rendeltetésétől, s a befurvarozás után a marha elromlik, nem csekély hátrányára a gazdaságnak. Karád, Sárospatak alsó határa, Luka, Vajdácska s a bár közigazgatásilag Szabolcsmegyéhez tartozó, de fekvésükkel s gazdasági érdekeikkel fogva bodrogközi községeknek tekinthető Tisza menti falvak határai — amodern gazdasági igényeket kielégíteni képes közlekedés nélkül, stagnatiora vannak kárthatatva. Ennek a vidéknek az olcsó gazdasági vasut valószínű életkérdés. Mert napjainkban a világverseny követelményei az irányadók, az elmaradás egyértelmű a pusztulással. Amerika óriási gazdasági sikereit főleg közlekedésének bámolatossá fejlesztésével érte el. A farmer egész gazdasági területét sinekkel hálózza be s még a vetőmagot is a maga keskenyvágyú vasutján szállítja a tanyától kissé távolabb eső táblájára. Hol tartunk még mi tőlük? Pedig velük kell a versenyt felvenni. Ez e kauzalitás a maga kérlelhetetlenségével sehol sem olyan parancsoló, mint a közgazdaság problémáiban.

De a gazdasági vasut nemcsak a Bodrogköz délnyugati részére szükséges. Nélkülözhetetlen az mindama községek mentén, amelyek a mozdonyos vasúttól távolabb esnek, mert ez a szállítási eszköz a legkisebb költséget a legnagyobb erőmegtakarítással egyesíti; s egyszersmind az olcsó személyszállításnak is az egyedüli eszköze.

A gazdasági vasut természetesen a mozdonyos vasut, s a

piaci jelentőségű községekkel való érintkezésében fejtheti ki hatékonyságát. A gazdasági vérkeringés ama mellék-ereit képviselik, amelyek az életnedveket az organismus távolabbi részeibe egyenletesen osztják szét. A betorkoló állomások az egész bodrogközi vasut mentén minden nehézség nélkül létesíthetők a már meglévő állomásoknál. A teherszállítás az azonos nyomtávolságu sinekről minden akadály nélkül csatolható a rendes tehervonatokhoz.

A piacképes helységek a motoros vasutal jelentékeny helyi forgalmat biztosíthatnak. Itt fellelhető fontos szerep vár Sárospatakra, mint amely város ugyis mint vasuti állomás, ugyis mint amelynek lakossága a Bodrogközön jelentékenyen érdekelt birtokosság, ugyis mint a Bodrogköz alsó részének, főleg pedig Karád s a Tisza menti falvaknak — fekvésénél fogva legalkalmasabb — piachelye hivatva van a bodrogközi vasuti hálózat egyik végállomásául szerepelni. S amíg a gőzvasutnál a Bodrog hid költésége volna Sárospatak ezen jogos igényét meglehetősen illuzóriussá tette, a motoros vasut alkalmazása mellett ez a nehézség jóformán megszűnik, csak a tervezett vashidját tegye alkalmassá a motoros vasut sinjeinek a felvételére. Minthogy a motoros vasuton gőzgép nem jár, a közönséges fuvarozásra szánt szilárdabb szerkezetű hid annak teljesen elegendő. Nagy hiba volna tehát, ha a sárospataki hid tervezésénél az irányadó egyének a jelzett követelményekre figyelmet nem fordítanának.

A biztos és olcsó közlekedés a gazdasági erőfejlesztésre gyakorolt nagy befolyását rövid idő alatt éreztetni fogja a termelés minden terén. Hiszen, ha csupán az így veszendőbe menő erőértéket összegezzük, ha a közlekedési nehézségek okozta veszteséget a másik számla-lapra írjuk, a közgyarapodás már a százalékokat fogja feltüntetni. A megvalósítható belterjesség, a létfeltételét megtaláló vállalkozás, a megszorodó, jutalmazó munka érvényesülési teret fog nyerni az eddig tespedésre kárthatott vidéken, s a gazdasági föllendülés elmaradhatatlan, aminek nyomában jár aztán a közművelődési s az ethikai természetű, üdvös fejlődés is.

*

A jó közigazgatás és igazságszolgáltatás, kapcsolatban a jogbiztonsági intézményekkel, nagy

faktorai a gazdasági fejlődésnek, sőt azok nélkül el sem képzelhető. E tekintetben a Bodrogköz a reform sürgősségét jelentheti be. Első és legfontosabb tenni való a terület kettéválasztása, mert Királyhelmez központból Karád, Luka, Vajdácska a nagy távolság miatt jó közigazgatással el nem látható. Hasonlag a sárospataki alsó határ mindig mostoha gyermeke maradna az ujhelyi járásnak. A sárospataki járás szervezése a bajokon gyökeresen segíteni fog. A Tisza-parti községek e járásba kebelezendők be. A főszolgabírói hivatal fölállítását nyomban követnie kellene egy új járásbírói és telekkönyvi hatóság fölállításának is. Mert a Bodrogköz szóban forgó részén az igazságszolgáltatást nagyon megdrágítja a nagy távolság. Az ügyesbajos ember gyakran a legsürgősebb munka idején, tehát nagy károsodásával kénytelen napi járóföldet begyalogolni, hogy bírāja elé juthasson, vagy a nyilvánkönyvbe betekinthessen. A Tisza-parti bodrogközi községek kívánatos és helyzetük által parancsolt átszervezésére pedig egy sárospataki járásbírói és telekkönyvi hatóság nélkül gondolni sem lehet.

A jelzett formában kettéosztott Bodrogközön aztán a közigazgatási és igazságszolgáltatási feladatok sokkal könnyebben oldhatók meg. Égető szükség volna — ámbár nemcsak itt, hanem a vármegye egész területén — a telefonhálózat kiépítése, amely a közigazgatás feladatait egy csapással könnyítené meg. E tekintetben könnyebb helyzete van a Bodrogköznek más járásnál, mert a szabályozó társulat a védvonala eső községeket már ellátta telefontal, a hálózat kiegészítése könnyen volna eszközölhető, a közös föntartás költségei pedig a szolgálat értékével szemben szóba sem jöhetnek.

A telekkönyvi betétszerkesztésnek is itt volna már a tizenkettedik órája. Igaz ugyan, hogy ez a kiváncsalom nem tekinthető speciálisan bodrogközi érdeknek. Csakhogy talán a vármegye egyetlen járásában sem olyan égető a szükség e tekintetben, mint a Bodrogközön, ahol annak idején igen felületesen csinálták a helyszínelést s követelménye az a sok lehetetlen helyzet, amire lépten-nyomon reabukkanunk.

A jó közigazgatás, a gyors és lehetőleg olcsó igazságszolgáltatás szilárd jogrendet teremtenek, ezt az éltető levegőt a szabadságnak, a biztonságnak, a vagyoni

gyarapodásnak, a kulturális fejlődésnek. A szilárd jogrend lassan, de biztosan idomítja át a népjelmelet, kiküszöbölve belőle a káros fonákságokat. És erre a Bodrogköznek igen-igen nagy szüksége van. Nem igen régen olyan volt ennek a felszigetnek a helyzete, hogy a birtok, sőt határmesgyék sok helyt ösmeretlen fogalmak voltak. Mindenkié lévén mindeu, voltaképen senkié sem volt. Tengődni munka nélkül is lehetett. Csik, hal, vadmadár elirtották a naplopót is. Az élelmesség a más rovására érvényesült. A legelőt, kaszálót sokhelyt szabad prédának tekintették. Így fejlődött aztán ki bizonyos nomád jellem a mocsárvilágban, amelynek nyomai még ma is megvannak, s amelyek a népkarakter konservatív hajlandóságai mellett csak lassan irthatók ki. Ez magyarázza meg sok község lakosainak agyafűrt férgőzhetetlenségét, konok perlekedési mániáját, a földfelosztási kommunárd hóbortok iránti kóros hajlamokat. Bajosan törődik hozzá az, aki minden felé szabadon legettethetett, csatangolhatott ahhoz, hogy be kell érnie azzal, ami az övé, hát még annak, aki úgy találja, hogy minden a másé; ám a régi jó világban ő is osztozhatott halban, csikban, nádiban, gyékényben. Pedig hozzá kell szokni az új rendhez. Amint sikerült a Bodrogköz semlyékeit lecsapolni, kétségtelen, hogy sikerülni fog a népjellem posványait is kiszáritani. Csak ne lankadjon meg az a munkásság, amelyiknek az előbbi köszönhető. Taine tanulságosan példázza a flamand-föld mocsár-vadonjának Európa virágos kertjévé való átalakítását. Ami ott sikerült, részben itt is sikerült már. A szárcsa, lud, vöcsök tanyából termékeny földek váltak. Erős, kitartó, céltudatos munkával a nép lelke is átídomítható. Csak aztán, amit az okosság épít, a képzelgés le ne rontsa.

Dr. Kossuth János.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Vasárnapi munkaszünet a városházán. A polgármester a képviselőtestülettel nyert felhatalmázása alapján kihirdette, hogy a városházán vasár- és ünnepnapokon hivatalos óra nem tartatik. Sokan eleinte kedvtelenül fogadták a rendelkezést, mivel a felek leginkább vasárnap keresték föl a hatóságokat ügyes-bajos dolgaikkal, mert a hétköznapot elveszíteni nem akarták. Ez aggodalom már megszünt, mivel minden oldalról megnyugvással fogadják e rendelkezést és mert inkább csak szokásnak volt

betudható, hogy a felek épen vasárnap keresték föl a hivatalokat. E rendelkezés egyszersmind kezdeményező lépés abban, hogy a vasárnap a hivatalokra nézve a pihenésnek és vallásos gyakorlatnak a napja.

(A trachomaügyi miniszteri biztos hatósági támogatása. A belügyminiszter a trachomaügyi országos felügyeletével dr. Grósz Emilt, a budapesti egyetem nyilvános rendkívüli tanárát bízta meg és felhívta a hatóságokat, hogy öt kiküldetési alkalmával, a helyszínen teendő tanulmányában, a trachoma elleni védekezés szervezésében s az ezen ügykörbe eső mindennemű hivatalos eljárásban kellő támogatásban részesítsék.)

A felső-zempléni ev. ref. egyházmegye lelkészértekezlete és közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

— március 29.

A f.-zempléni ev. ref. egyházmegye lelkészi kara szokásos évi értekezletét f. hó 25-én délelőtt tartotta meg Sátoraljauhelyben, a parochia nagy tanástermében, számos lelkész jelenlétében.

Első tárgya volt a lelkészértekezletnek az Ujj István volt lelkészértekezleti elnök halálával megüresedett elnöki állás betöltése. Az értekezlet bizalma *Hutka József* esperest ültette az elnöki székbe, kinek vezetése alatt folyt tovább a tanácskozás. Első tárgya volt Ujj István ladóczi lelkész, volt értekezleti elnök felett emlékbeszéd tartása. Irta és felolvasta: *Péter Mihály*. Az értekezlet kimondta, hogy az emlékbeszéd emlékkönyvbe vezetendő és közlendő valamelyik egyházi lapban. Második s egyszersmind legfontosabb tárgya volt az értekezletnek a zsinati törvénytervezet megbirálása. A mai törvénytervezet átadta a convent s az átdolgozott törvénytervezet leküldte megvitátás végett az egyházmegyéknek. A f.-zempléni egyházmegye azonban előbb értekezletén akarta a tervezetet megbirálni. A tervezet előadásával *Péter Mihály* bizatott meg, ki mintegy 8 ivre terjedő munkálatban foglalkozott a kérdéssel. Az értekezlet az előadónak összes javaslatait elfogadta s alig 1—2 pontra tett némi módosítást, s az előadónak nagy fáradsággal alkotott tanulmányáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

Számos ügy foglalkoztatta még az értekezletet egész a déli órákig, délután pedig körülbelül ötig. A nap többi részét aztán a számvevőszék ülése és az egyházlátogatási körökből beadott jelentések, illetve a másnapi közgyűlésre való előterjesztés foglalta el. Másnap, 26-án tartott a tulajdonképeni közgyűlés, melyet istentisztelet előzött meg.

A rendkívül népes közgyűlésen az esperes mellett a másik elnök ült, *Bernáth Elemér* gondnok akadályoztatása miatt *Dókus Gyula* legidősebb tanácsbíró. A tisztviselői karból megjelentek: *Fejes István* tb. esperes, *Szeghő Benő*, *Kozma Antal*, *Tudja Mihály*, *Kádár János* papi tanácsbírók, *Dókus Ernő*, *Nemes Lajos*, *Mándy István* világi tanácsbírók, *Péter Mihály* papi főjegyző, *Dókus László* világi főjegyző, *Sütő Kálmán* és *Bernáth Aladár* aljegyzők. Dr. *Thuránszky Zoltán* egyházmegyei ügyész és számos lelkész, tanító s egyházi küldött.

A közgyűlés megalakulván: legelőször is az esperes olvasta fel félévi jelentését, körültekintő pontossággal számol be az egyházmegye félévi történetéről s e szerint az egyszermegye életének képe általában megnyugtató 1—2 esetet kivéve. Az áldozatkészség, a protestáns egyházak ez éltető forrása most is táplálta az egyházat s fedezett számos szükségletet. Részletesen felsorolni az esperesi jelentés tárgyait nem lehet célnom, de meg kell említenem, hogy melegen emlékezett meg a jelentés *Dókus Gyula*-ról, alispáná történet választásából kifolyólag. Az egyeseket, az egyhá-

zakat érdeklő ügyek tárgyalása egész nap tartott, sőt benyult az esti órákba.

Délben mintegy ötven terítékű közébed volt a *Vadászkürt* szálloda éttermében. Az első pohárköszöntőt *Péter Mihály* főjegyző mondotta s abból indulva ki, hogy az egyház szervezete, alkotmánya is változhatnak van alávetve, mert amely egyház szervezetét, alkotmányát a haladó idővel, annak szellemével összeegyeztetni nem tudja; a felett a történet napirendre tér. Örül, hogy a kalvinizmus állás-pontja a folytonos haladás és tökéletesedés, amint ezt az is mutatja, hogy egyházi törvényeinket a kor szükségletei kívánalmak szerint akarják módosítani. Ez munkát kíván, de ott, ahol oly vezérek vannak, mint *Dókus Gyula*, akit épen lankadatlan munkája előtt meghajlott közbizalom egyhangulag emelt az alispáni székbe: ott a tagok magok is örömebbek dolgoznak. *Dókus Gyula* h. gondnokért és *Hutka István* esperesért ivott, *Hutka* a távollévő *Bernáth Elemér*ért, *Fejes István*, a három *Dókus*-testvérért, akik mindnyájan tisztviselők, *Kádár János* a jegyzői karért, *Péter Mihály* *Fejes István*ért, mint a papság példányképeért, *Hutka Tüdös István*ért, mint a prot. sajtó egyik hivatott munkásáért ivott.

HIREK.

Erdőégés.

— márc. 28.

Szombati számunkban megirtuk röviden, hogy a *Magashegy* cserjése és újraültetett erdeje ég. A tűz f. hó 28-án délután fél 2 óra tájban ütött ki s mire lapunkat lezártuk, óriási arányokat öltött. Már akkor sok száz holdnyi terület égett.

Most abban a helyzetben vagyunk, hogy személyes meggyőződésünk alapján a nagy erdőégésről részletes tudósítást adhatunk.

A tűz szombaton délután fél 2 órakor keletkezett gyermekek gondatlansága folytán. *Markovics János* és *Makó János* helybéli szülők 11 éves gyermekei a *Magashegynek* *Rudabányácska*-felé eső észak-nyugati részén meggyújtották a száraz fűvet, mely a szélről észre, gyorsan terjedt. Alig égett egy jókora asztalnyi területen, *Kastély Györgyné* és *Nagy Jánosné* vármegyei őrhajduk nejei, gyermekeikkel a hegyen sétálva, oda értek. Amint a tüzet megpillantották, körül néztek, nem-e vesznek észre valakit a közelben. Akkor látták, hogy két kis fiú a meggyuladt fűtől nem messze egy bokorban rejtőzködik. Mikor feléjük mentek, a gyermekek hirtelen kibujtak a bokorból és futásnak eredtek, úgy, hogy az egyik asszony, aki őket üldözőbe vette, nem bírta utolérni.

Mind a két gyerek *Végar* dőig menekült s ott töltötték egy paraszt háznál az éjszakát. Másnap *Makó* visszatért és a rendőrkapitány előtt beismerő vallomást tett. *Markovics* is előjött, de amikor megtudta, hogy a rendőrség keresi, ismét megszökött a városból és máig elő nem került.

Mire a két asszony a tüzoltáshoz fogott, a lángok már olyan terület borítottak el, hogy kettőjüknek céltalan volt minden fáradsága.

A két asszony gyermekeivel együtt segítségért kiáltott és az erdőkerülők keresésére indult. E közben a mindinkább terjedő tűz óriási mérveket öltött. Félóra mulva a *Magashegynek* *Rudabányácska* felé néző völgye valóságos lángtenger volt. Azok a kevesen, akik a nagy füst láttára a hegybe siettek, mind elmenekültek a gyorsan terjedő lángok elől.

A nyugati szél csak növelte a veszedelmet.

Három óra tájban a lángok már a *Magashegy* csúcsán pusztítottak és hirtelen átcsaptak a hegy gerincén. Borzalmas és főséges látvány volt, a mint a hegy csúcsáról hatalmas füst-fellegek emelkedtek az ég felé. Ugy

nézett ki a vén *Magashegy*, mint egy háborgó kráter.

Nagy volt az ijedség, mikor az első lángok láthatóvá lettek. Tartani lehetett attól, hogy a tűz rohamosan fog lefelé terjedni és a szőlőkben is tetemes kárt okoz. Terjedt is, de a kirendelt honvédszászlóalj legénysége, a tűzoltók, városi seprősök és szőlőmunkások megfeszített munkája elejét vette a nagyobb veszedelemnek.

Mialatt a *Magashegynek* a város felé eső része égett, az alatt rettenetesen pusztítottak a lángok a hegynek északi lejtőjén, a *Torzás* mögött. Kéthárom helyen is félkör- és köralakban égett. Lent a völgyben, közel az ut-hoz a *rudabányácska* oltották a tüzet, míg a feljebb eső részen a honvédség, tűzoltók és seprősök küzdöttek a pusztító elemmel.

Valóban félelmetes volt hallani, amint a nagy területen a fölesapkodó, perzselő, magas lángoktól hangos ropogással égett a sok sűrű bokor, fiatal fa és a földön heverő száraz falevél.

Késő este volt, mire a tüzet beoltották s azután derék honvédeink a tisztikarral együtt bevonultak a városba.

Már úgy látszott, mintha a további baj el lett volna hárítva, de egy óra sem telt bele, a lángok ismét felesaptak két helyen. Az imént szállására tért honvédség 68 emberét egy tiszthelyettes vezénylete alatt ismét kirendelték és a fáradt bakák újból hozzáfogtak az előbb abbahagyott munkához. Akadt is dolguk, mert az egész hegylánc, a *Torzás*-tól fölfelé, éjjel 11 óra tájban lángba borult, bevilágítva az egész környéket.

Néhány órai nehéz, fáradságos munka után beoltották a nagy tüzet. A tüzoltásban oly tevékeny részt vett honvédség csak másnap, vasárnap reggel 5 órakor vonult be a laktnyába.

Azután már csak a fatörzsek égettek; mindegyikük méseseként világitott a *Magashegy* tetején.

Az erdőégés által okozott kár a sok száz holdnyi területen pusztított tüzhöz képest nem oly rendkívül nagy, azonban a várost mégis érzékenyen sújtja.

Tudósításunk nem volna teljes, ha elismeréssel nem adoznánk *Székely Elek* polgármesternek, *Benárd Jenő* őrnagynak, a honvéd-zászlóalj parancsnokának, ifj. *Meczner Gyula* tűzoltó-főparancsnoknak, *Schmidt Lajos* rendőrkapitánynak és *Papp Béla* erdőgondnoknak, akik a vezetésük alatt álló s a vesz helyén megjelent tisztviselő kar közreműködésével az erdőégés alkalmával az oltási munkálatok vezetésénél nagy buzgalmat fejtenek ki a város vagyonának megmentése körül.

A város polgármestere a tüzeset alkalmából ad. 111./1903. I. szám alatt a következő hirdetményt bocsátotta ki: Sátoraljauhely város polgármestere ezúton is tudomására hozza a közönségnek, hogy a rövid napok alatt több ízben előfordult tüzesetek miatt a városi erdőben irásbeli engedély nélkül jární tilos.

Ha egyesek vagy társaságok kirándulás vagy üdülés végett az erdőterületre kimenni óhajtanak, kötelesek a város gazdasági felügyelőjétől erre szóló engedélyt kérni, mely engedélyt az erdőszolgák kívánságára mindenki felmutatni köteles.

Igazolvány hiánya az erdő kihágási eljárás megindítását vonja maga után.

Sátoraljauhely, 1903. márc. 30. *Székely Elek* polgármester.

— Halálozás. Részvétellel vettük a következő gyászjelentést: Alólirottak, úgy a maguk, mint a nagyszámú rokonság nevében is, fájdalomtól megtört szívvel jelentik a forrón szeretett férj, apa és nagyapának: id. *Jeney József*-nek 48-as honvédhadnagy s vármegyei bizottsági tagnak f. hó 29-én reggeli 1/2 5 órakor életének 84-ik évében, 7 napi kínos szenvedés

után történt gyászos elhunytát. A megboldogult földi maradványai f. hó 30-án d. u. 4 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a legyebényei családi sírboltba örök nyugalomra tételni. Legyes-Bénye, 1903. március 29. id. *Jeney József* szül. *Kamenszky Zsuzsanna* mint neje; ifj. *Jeney József*, *István*, *László*, *Miklós*, *Andor*, mint gyermekei. ifj. *Jeney József* szül. *Potoczky Ilona* mint menyje. *Jeney Margit*, *Zoltán*, *Lenke*, *Kálmán*, mint unokák.

— Meghívó. A „Kereskedelmi Társulat”-nak folyó hó 29-ére hirdett közgyűlése határozatképes nem lévén, a közgyűlés apr. hó 5-én vasárnap d. u. 2 órakor lesz a város háza nagytermében multkori tárgyszorozattal megtartva, mely gyűlésre a társulat összes tagjai újból meghívottak. E közgyűlés az alapsz. 10. §-a értelmében a megjelent tagok számára való tekintet nélkül fog határozni.

— Reflexiók a multi erdőégéshez. Előkelő kézből kapjuk a következő sorokat: A minapi erdőégés szolgáljon egyszer már tanulsággal. Evekkel ezelőtt indítványoztam, még a régi „Zemplén” hasábjain, hogy tavasszal gyermekeknek az erdőben való csatangolását minden lehető eszközzel meg kell akadályozni. Ennek a praktikus megvalósítása az adott viszonyok között az erdővéd személynének tavaszunkénti megszorítását kívánja. Nem egész évre felfogadott erdővédekre gondoltam, hanem március második felétől május közepéig alkalmazandó ad hoc erdőőrökre, akik a városból az erdő felé vezető utakat különösen a vakáció napokon szemmel tartanák s minden az erdő felé kóborló gyermeket, kisdíjakot, mesterinast kérélhetlenül vissza kergetnének. Az erdőbe való kóborlás, a szalona sütés, a cigarettázás a város vagyonát évenként veszélyezteteti. A madár pusztítás, amely e fajta kirándulók kedvence foglalatossága a hasznos madarak elszaporodásának állandó akadálya, a fióbterezés, ez az átkozott diáksport, ugyancsak egyértelmű a kis madarak halomra gyilkolásával s azon kívül az élet és testi épség veszélyeztetésével. Elvárjuk a városi hatóságtól e tekintetben a legmesszebbmenő óvintézkedéseket. Az iskolák igazgatóságai utján értesére kell adni a gyermekeknek, tanuló ifjuságnak az erdőbe való járás tavaszunkénti szigorú tilalmazását, de azonkívül a szülők, mesterek arra falragaszok utján is figyelmeztetendők. Fő dolog azonban, hogy az erdő felé vezető utak okvetlenül el legyenek zárva, mert pium desideriumokkal semmire sem mehetünk.

— Gyilkosság. Sátoraljauhely város bünkrónikája egy gyilkossági esettel szaporodott. Folyó hó 29-én este egy napszamos a *Kossuth*-utcán megölte társát. Az áldozat ott a helyszínen lehelte ki lelkét, a gyilkos pedig elmenekült a városból. Estére azonban — rendőrségünk körültekintő, nagy ügyességgel végrehajtott nyomozása folytán — a gyilkos már a rendőrség kezében volt. A gyilkosság részleteiről tudósításunk a következő: *Galambos József* atyjával és *Szűcs Ferenc* társával mintegy két héttel ezelőtt került Nagybereznáról Sátoraljauhelybe. Itt az öreg *Galambos* kivételével *Vadász* Antalnak a *Sárospatak*-felé vezető út mentén lévő házában folyó építkezéseknél kaptak munkát. A két napszamos a vasárnapot nagyobb részt a városban töltötte, ahol néhány csapszékben is megfordultak. Este 7 óra után *Szűcs Ferenc* a *Kossuth*-utcán ittas állapotban igyekezett hazafelé. Vele volt egy másik férfi is, akivel *Szűcs*nek hevesebb szóváltása volt, majd a 162. számú ház előtt állapodtak meg, ahol csakhamar egymásba kaptak. Dulakodás közben az ismeretlen férfi *Szűcs*-öt kétszer hasba szúrta. *Szűcs*nek, aki eleinte nem érezte, hogy szúrás érte, még volt annyi ideje, hogy a harmadik 153. számú ház elé vánszo-

rogi. Itt azonban elhagyta ereje és egy jaj-kiáltással összerogyott. Az arra járók és a közeli kapukban álló cseledek, akik az esetnek szemtanúi voltak, abban a hiszemben, hogy Szűcs nagyobb foku ittassága és a szenvedett ütések következtében tántorodott el és esett a földre, felé se néztek a földön heverő embernek. Csak amikor néhány kíváncsi embernek feltűnt a földön fekvő férfi hosszabb ideig tartó mozdulatlansága, hozzá mentek és lábra állítani igyekeztek. Kísérletük azonban hiába való volt, a ház falánál fekvő férfi mozdulatlan maradt. Eközben előjött a Kossuth-utcai rendőrszem, majd a közelben lakó dr. Szepessy Arnold városi tiszt főorvost hívták elő, aki Szűcs Ferencet a rendőrkapitányság épületébe szállítottatta. Amint Szűcs testéről a ruhát eltávolították, észrevették, hogy a szerencsétlen ember hasán késtől eredő két szúrt seb tátong. Hiábavaló volt minden élesztgetési kísérlet, a megszuirt ember kiszervengett. Hulláját másnap reggel a köztemető halottas kamarájába szállították. A gyilkos kipuhatolása iránt azután a legszélesebb körű nyomozást indította meg Schmidt Lajos rendőrkapitány. A nyomozás során csakhamar kiderült, hogy Szűcs Ferencet a kőművesek mellett együtt dolgozó társa, Galambos József ölte meg s ő volt az a férfi, aki Szűcseszel a Kossuth-utcaán veszekedett és dula kodott s eközben kétszer megszuirta. Most mindent elkövettek a tettes kézre kerítésére. Elmentek a Vadász-féle házhoz, de Galambost nem találták munkában. Rimár József kőművesmester munkaadójánál is keresték, ahol munkajegyzékét megnézték, de ott sem találták. Bejárták az összes korosmákat, anélkül, hogy a gyilkos nyomára akadtak volna. A gyilkos helyett azonban 65 éves öreg atyja került elő, aki mitsem tudott fia tetéről és hollétéről. Tőle tudta meg a rendőrkapitány, hogy fia lopás bűntette miatt 2 évi börtönt is ült Munkácson. A gyilkossággal alaposan vádolt Galambos József kérekerítésére iránt a rendőrkapitányság táviratilag kereste meg a társhatóságokat. — Este a rendőrkapitány intézkedése folytán a Vadász-féle háznál, ahol Galambos atyja aludt és Rimár kőművesmester házában, ahol munkajegyzékét hagyta hátra, rendőri őrszemek figyelték meg a gyilkost. Ennek az intézkedésnek meg is lett a kívánt eredménye. Este 10 óra tájban a Vadász-féle ház udvarán lábujhegyen egy férfi alak közeledett az istálló felé. Erre az udvarban elrejtőzött Majoros István rendőr figyelmessé lett s midőn a gyanús ember mellette elhaladt, a rendőr kiugrott rejték helyéből és megragadta az ismeretlen jövevényt. A férfi azonnal beösmerte, hogy Galambos Józsefnek hívják és az istállóban alvó atyját akarta felkeresni s hogy ő szurta meg Szűcs Ferencet. A gyilkost Majoros rendőr azonnal a rendőrkapitánysághoz kísérte. Ma reggel hallgatta ki a rendőrkapitány, amikor mindent bevallott csak azt nem akarta beösmerni, hogy szándékosan ölte volna meg társát. Szűcs Ferenc egy másik lengyel napszámmossal zsebeit kutatták, a minnek következtében dula kodásra került a sor s e közben történt, hogy Galambos felindultságában s ittas állapotában hátrafelé szurta és ócska zsebkése Szűcs Ferencet érte. A gyilkos napszámos szánalmas alak. Alacsony, töpörödött, 35 éves kora dacára úgy néz ki, mintha 60 éves volna. Arca ráncos és feltűnően fekete színű és a mi arcának különös jelleget kölcsönöz, az két kancsal szeme. A gyilkos Galambos Józsefet még aznap f. hó 31-én átkísérték a kir. ügyészséghez, szerencsétlen véget ért társát Szűcs Ferencet pedig felboncolták és a köztemetőben elhantolták.

— Rákóczi ereklye-kiállítás Kassán. A Rákóczi korszak 200 éves évfordulóján Kassa város ereklye-kiállítás rendez tudvalevőleg. A ereklye-kiállítás országos bizottsága nevében a következő lelkes hangú felhívást

intézik a felhívás aláírói a hazafias magyar közönséghez:

Magyarország hazafias közönségéhez! A folyó esztendőben telik be 200-ik évfordulója annak a korszakalkotó eseménynek, hogy II. Rákóczi Ferenc, a magyar történelem ezen dicső alakja, zászlót bontott a hazáért és szabadságért. Kassa, a felvidék emporiuma s a Rákócziak egyik legkedveltebb, leghűségesebb városa, a magyar nemzetnek eme örökké emlékeztető történelmi korszakát azzal akarja megvilágítani, hogy a Rákócziak korából származó hadi, művelődési és művészeti emlékekből történelmi kiállítást rendez, mely hivatva lesz a Rákócziak korszakáról történelmi s kulturális szempontból tanulságos képet nyújtani a szemlélő utókor kegyeletének. Bizalomteljesen fordulunk tehát Magyarország hazafias közönségéhez azon kérelemmel, hogy mindazok, kik II. Rákóczi Ferenc-korabeli (1650—1720.) képző- és iparművészeti, továbbá hadtörténeti, lakásberendezési, irodalmi és egyházi emlékek birtokában volnának, azokat kiállításunk céljaira átengedni és ezzel a kiállítás színvonalának emeléséhez szimpozánssá tételéhez hozzájárulni sziveskedjenek. — Az ilyképen várható emléktárgyak rövidesen kimutatását kérjük a végrehajtó-bizottság titkárához (Hoffmann Arnold theologiai tanárhoz, Kassa, fő-utca 93.) mielőbb — legkésőbb azonban április hó 30-ig — beküldeni. A tárgyak vasuti szállítására a kereskedelemügyi miniszter ur 50% -os díjkezdvezményt nyújtván, az erre vonatkozó igazolványok a részletes beküldési utasítással együtt, a tett bejelentések után fognak a kiállításnak megküldeni. A tárgyak egyébként 1903. május 31-ig küldendők be, melyek átvételét egy elismervény alakjában adjuk majd a kiállító tudtára. Az átvett tárgyak épségeért a „Rákóczi-ereklye-kiállítás“ nagybizottsága felelősséget vállal. A kiállítás tartama 1903. július 26—1903. szeptember 20. Kelt Kassán, 1903. március hó 20-án. A „Kassai Rákóczi-ereklye-kiállítás“ országos bizottságának nevében: gr. Apponyi Albert, dr. Berzeviczy Albert, gr. Csáky Albin, Münster Tivadar, dr. Takács Menyhért, gr. Zichy Jenő.

— Meleg napok. Nehány nap óta valóságos nyári napok járnak városunkban, úgy, hogy egyelőre a tavaszi felöltés is feleslegessé váltak. Mintha nem is márciusban, hanem valamelyik „r“ nélküli nyári hónap kellő közepében volnánk. Az erős, szigorú tél után készültünk rá, hogy a régi tapasztalatnak megfelelően igen meleg nyárunk lesz, de hogy a nagy meleg ilyen korán álljon be, az némileg meglepő. Reméljük a gondviselésből, hogy ennek a korai intenzív melegnek nem adjuk meg az árát.

— Halálos szerencsétlenség. A nagymihályi uradalomhoz tartozó hradeki kőbányában Bernatto József olaszországi származású munkavezető f. évi március hó 26-án egy kőszikla felrobbantásával foglalkozott, de az elhelyezett lőpor szokása ellenére nem tette meg a hatását. Ekkor Bernatto a sziklához ment, hogy megnézzé, mi akadályozza a robbanást. Alig hajolt le a lyukhoz, amidőn a szikla felrobbant s Bernatto több testrészét széjjel szakgatta. Bernattot még élve beszállították a n. mihályi közpórházba, ahol 2 órai iszonyú kínlás után meghalt. A hullát dr. Pogány Gerő s dr. Glück Samu orvosok Garbinszky Sándor kir. vizsgálóbíró jelenlétében felboncolták s f. é. márc. hó 29-én a lakosság s bajtársai nagy részvétele mellett eltemették. Bernatto 5 gyermeket hagyott hátra. A vizsgálatot megindították.

— Okleveles jegyző, akinek kitűnő bizonyítványairól alkalmunk volt személyesen meggyőződni, bármily irodai foglalkozást, vagy segédjegyzői állást elfogad. Lakása: Sátoraljauhely, Kazinczy-utca 646. sz. özv. Boldi Jánosné.

SZÍNHÁZ.

A jól értesült Felsőmagyarország.

— márc. 31.

Vitatott kérdéssé tette a Fm., kassai napilap egyik kedélyeskedő válasza a bártfai színészet ügyét. Lapunk legutolsó számában irtuk meg, hogy a Fm. határozott alakban cáfolta meg ama hírt, mely a Komjáthy-társulatnak bártfai tartózkodásáról szólt, s melynek kapcsán megírtuk, hogy a Komjáthy-társulat subvenciót is fog kapni ott tartózkodási idejére a kormánytól.

Ezt a hírt megcáfolta a Fm. és tette oly modorban, mely komoly sajtó-organumnál sem nem szokás, sem nem mutat solidaris collegialis viszonyra. És most kitűnik, hogy ez a csipkedő, szatirikus cáfolat — komoly értesülés, illetékes helyről vett információk nélkül lett megírva. Kitűnik a következő hírből, melyet úgy, ahogy vettünk, adunk le:

* Színház Bártfa fűdön. A belügyminiszteriumban Bezerédj Viktor miniszteri tanácsos elnöklésével e napokban a Bártfafűdön létesítendő színház ügyében értekezlet volt, amelyen részt vettek: Bárdossy Jenő sárosmegyei főispán, gróf Festetics Andor színészi felügyelő, csetei Herceg Mór Lipót, Bártfafűdön igazgatósági tagja, Arányi Dezső, Bártfa sz. k. város tanácsosa, Komjáthy, kassai színigazgató és Beck Mosin, Bártfafűdön igazgatója. A kormány a nagyobb szintársulatok részére hazai fűdőkben alkalmas nyári színházokról óhajt gondoskodni, amely intézmény egyrészt a magyarosítás céljait szolgálná egyes vidékeken, másrészt a színészeknek kellemes nyári tartózkodási helyet biztosítana. E célból Komjáthy kassai szintársulat részére Bártfafűdöt szemelte ki ez évre, ahol, az enquete határozata szerint, még az ideai fűdődényben színház fog építtetni. A kormány a színházat évi subvencióval támogatja és Bártfa város és a bártfai gyógyfűdő részvénytársaság is lehetőleg mindent elkövet, hogy a színház június elején átadassék rendeltetésének.

Látható tehát, hogy a Komjáthy társulat igenis megy Bártfára, bármint cáfolgat is a Fm.

Ezek után más mondani valónk nincs, mint constatalása annak, hogy a Fm. a cáfolatait hasból írja. És ilyen hasból megcsinált cáfolat kapcsán jogot kaparasz magának arra, hogy kioktassa a „jól értesült Zemplén“. Fennállhat még azon eset is, hogy a Fm. vett magának fardatságot a dolgról, melynek alapján cáfolatát megírta, információt szerezni, de ezt valószínűleg a mértékhatékos intézetnél, vagy a sóhivatalnál szerezte be. Legalább a dolgok következménye ezt mutatja.

Ne cáfoljon tehát a Fm. hasból, s ne adjon megse szerzett, vagy kidöngölt tényeken állva nekünk jó tanácsokat, seperjen a saját háza előtt, a mi udvarunk ugysem szemetes.

A Fm. ezzel zárta be multkori szellemes cáfolatát: „Hja! nincs szebb a jól értesültségnél!“ Hát bizony kérem, ennél nincs szebb!

— th.

IRODALOM.

Azt hittem . . .

Azt hittem, hogy soh'se foglak feledni, Azt hittem, hogy mindig foglak szeretni De nem úgy van, mert már elfeledtelek Nem hatja át szerelem a szívemet.

És mióta téged én feledtelek Amióta nem találkozám veled, Olyan nyugodt, olyan boldog s vig va- [gyok Nem ismerek se gondot, se bánatot.

Isten veled hát én szép szerelmesem Arra kérlek ne is találkozz velem, Hiszen engem ugye' szerethet senki S legkinosabb reménytelen' szeretni. Vera.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

A sátoraljauhelyi kerületi betegsegélyző-pénztár igazgatósága f. hó 29-én d. u. 2 órakor tartotta ülését, melyen az igazgatóság tagjai majdnem teljes számban képviselve voltak. Az általános érdeklődést az üresedésben volt jegyzői állás betöltése okozta. Pontban 2 órakor nyitotta meg az elnök az ülést, és a legnagyobb sajnálattal jelentette be, hogy Staut József állásáról lemondott, — Rooz Adolf igazgatósági tag indítványozta, hogy, tekintettel a volt jegyző érdemeire, keresse meg az igazgatóság a volt jegyzőt s kérje fel állásának megtartására; az igazgatóság ezen indítványt magáévá tette, s a határozat közlése végett nyomban egy 5 tagu bizottságot menesztett a volt jegyzőhöz. A bizottság vezetője Schön Sándor megbízatásának eleget téve, bejelentette, hogy Staut József a jegyzői állást az általa köztől okoknál fogva nem tarthatja meg, — az igazgatóság ezt tudomásul véve, egyhangú lelkesedéssel kimondotta, hogy a volt jegyző érdemeit jegyzőkönyvbe iktatja s erről őt egy köszönő átiratban eltesíti. Ennek megtörténte után elnök bejelentette a jegyzői állásért folyamodókat, s a névszerinti szavazás megejtése után a pályázók közül dr. Grosz Dezső mintegy 20 szavazattal többséggel lett győztes. Ezután még Fleisznér Frigyes és Zinner Adolf indítványozták, hogy az ig. elnöknek személyi tekintetek nélkül tiszteletdíjat állapítsanak meg, amit az igazgatóság egyhangulag meg is állapított.

Ugyancsak f. hó 29-én d. u. fél 4 órakor tartotta a ker. betegs. pénztár rendes évi közgyűlést, és pedig a közgyűlési kiküldöttek élénk érdeklődése mellett, mely alkalommal a pénztár felügyelő hatósága részéről ifj. Meczer Gyula h. polgármester jelent meg, ki átvéve az elnöki széket örömet fejezte ki azon érdeklődés felett, mely a küldöttségi tagok oly szép számban történt megjelenésében nyilatkozott meg s a szokásos kijelentések után a közgyűlést megnyitotta. A közgyűlés nevezetesebb tárgyai voltak az igazg. és felügyelőbiz. jelentések s a zárszámadások megállapítása, minek megtörténte után úgy az igazgatóság, valamint a felügyelő-bizottságnak a felmentvényt megadták.

Ezután a felügyelő-bizottságba egyhangulag meg lettek választva: Hericz Sándor, Róth Vilmos, Werner Miksa, Barna Dezső, Lászlóffy Henrik és Herman Géza. A választott bíróságba pedig: Rác Gyula, Kornstein Jenő, Főző József, Uhrinyi Imre, Dankó Ferenc, Grosz Miksa és Tomka György rendes tagokul; míg Pinter József és Róth Lajos pótagokul.

A választások megejtése után indítvány tétetett arra nézve, hogy az igazgatóság azon mai határozata, hogy ig. elnöknek tiszteletdíjat állapított meg, a közgyűlés elé terjesztessék, mi megtörténvén, a közgyűlés egyhangú lelkesedéssel és helyesléssel tette magáévá az igazgatóság ezen határozatát.

Ugyaníly értelemben lett határozat hozva a tisztviselők nyugdíjalapjára helyezett összeg felett hozott igazgatósági határozat felett is.

Végül elnöklő h. polgármester hangsúlyozza, hogy ezen humánus intézmény közgyűlésén — különösen, midőn ily mérvű érdeklődést lát — mindig készséggel és örömmel jelenik meg, a közgyűlést ¼ 5 órakor berekesztette.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.]

A. B. Szerencs. Tudunkkal nem. Tudakozódó. Helyben 1. Minden nap este jelenik meg 2. Úgyvéd. Károly. Helyben. Belső dolgozó társunk. Croquisokat szokott írni. Nem közzölhető. Semmiségek.

Kiadótulajdonos Éblert Gyula.

Édes atyám **Szóllósy Arthur** sajáttermésű tokaj-hegyaljai borainak palackkonkinti eladását a következő árak szerint eszközölöm:

0-7 literes palackokban	könnyű peesenyé bor	— kor. 60 fil.
"	jó	— kor. 80 fil.
"	könnyű szamorodni	1 kor. — fil.
"	nehezebb	1 kor. 50 fil.
"	II. nehéz	1 kor. 80 fil.
"	I.	2 kor. 20 fil.
0-5	két puttonos aszu	2 kor. 80 fil.
"	három	3 kor. 20 fil.
"	négy	4 kor. — fil.
"	öt	5 kor. — fil.

Palackokért darabonként 16 fillért számítok és ugyanannyiért visszaveszem.

5 üveg megrendelést díjmentesen házhoz szállítok.

Szóllósy Tivadar.

Kazinezy utca 508. sz. emelet.

Földbirtokosok figyelmébe!

Birtokokra előnyös

törlesztéses kölcsönöket

5000 koronán felül és konvertálásokat díjmentesen közvetít a

Kassai Takarékpénztár

Kassa, Fő-utca 36. sz. a. a Dómmal szemben.

Eladás

Pazdicson Nagymihály allomástól egy fél órányira mintegy 70 (hetven) magyar hold cserzésre alkalmas erdő-részlet szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítást ad **Dr. Fuchs Ignác** ügyvéd Nagy-Mihályon.

Fél órával reggelizés előtt

már 1/2 pohár

IGMÁNDI

KESERŰ VIZ.

Kitünő étvágyat hozó természetes gyomertisztító és hashajtó. Könnyen bevehető, émelygést nem okoz.

Kapható mindenütt, ugy a forrástulajdonos: **Schmidthauer Lajos** gyógyszerésznél Komáromban, üvege 60 fillér.

Minőségileg kérik össze nem tévesztetni más olcsóbb fajta keserűvizekkel, s beszerzésnél határozottan Schmidthauer féle Igmándi viz kérendő.

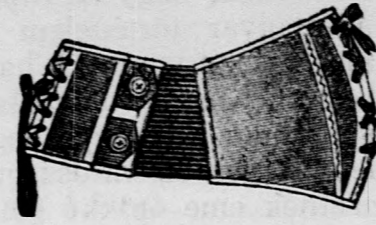
Raktárak Budapestén **ÉDESKUTY L.** és **LUX M.** cégeknél.

Export Amerika és Angolországba.

Kapható: **HAZAI H.** bel- és külföldi ásványviz-üzletében S.-A.-Ujhely.

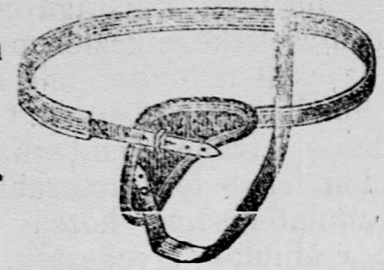

SÉRVBEN SZENVEDŐK

forduljanak hozzám

teljes bizalommal.

30 évi tapasztalatom, melyet a külföld legnagyobb **Orthopaediai** és **Kötszer** műhelyeiben szereztem, biztosítékot nyújt szakképességemről, hogy a legelavultabb sérveknél is segítek. — Készítek **kaskót, műfüzöt, egyenes tartót, púpkötőt, mülábat, kezeket** stb.

Nagy raktár mindennemű betegápolási czikk és orvosi műszerekben, **irigátor, ágy táj, éjjeli cioset, Bidet, tej sterilizáló készülék Prof. Soxhlet** szerint, valamint minden **Gummi áru.**

Valódi francia különlegességek **discretio** mellett.

Keztyük saját gyártmány, mérték szerint is.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

BLUMBERG S. E. keztűs és műkötszerész
Kassa, főutca 91. szám.

Boreladás.

Saját termésű 1889. évi szamorodni és asszú, valamint palackozott és asszú, valamint palackozott érett 1900. évi szamorodni bort üvegenként is eladok.

Dókus Mihály,
sajuhelyi lakos.

Tk. 796/903. szám.

Hirdetmény.

Rodrog-Kisfalud és **Szegi-Long** községek telekkönyve a birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX., az 1889. XXXVIII., és az 1891. XVI. t.-czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t.-czikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 15. és 17. §§-ai alapján, ideértve e §§-oknak az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t.-cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §-a b) pontja alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1903-ik évi október 1-ső napjáig bezárólag ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t.-cz. 16. s 18. §§-ai cseteiben, ideértve ez utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t.-cz. 5. és 6. §§-aiban foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1903. évi október hó 1-ső napjáig bezárólag ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nemkülönben azok, akik a fentebbi 1-ső és 2-ik pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t.-cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán

történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t.-cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket ezen tkvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1903. évi október hó 1-ső napjáig nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csakis az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetiüket ezen tkvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Tokajban, a kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságnál 1903. évi márczius hó 24-én.

Plathy, kir. jbiró.

A vidéki n. é. közönséget saját érdekében kérem, esotleges szives megkereséseiket pontosan nevemre **Stark Mátyás** czimezni.

STARK MÁTYÁS

Sátoralja-Ujhelyben.

A butorok be- és kirakásáért kezességet vállalok.

Vasuton való költöztetésnél a butorkocsi használata díjmentes.